

สภาคณาจารย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พระตำหนัก

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นแหล่งเสนอความคิดเห็นเพื่อการสร้างสรรค์ทั้งทางวิชาการ และการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
- เพื่อเป็นการเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ ของสภาคณาจารย์

คณะผู้จัดทำ

นายสุพัฒน์	ส่องแสงจันทร์
นายบุญธรรม	อินทร์จันทร์
นายวีระ	สุภากิจ
นายอำไพ	จิตต์วัฒน์
นางสาววรารภรณ์	เตชะวิฒนเศรษฐ์

เจ้าของ

สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สารสภาคณาจารย์ มศว ประสานมิตร เป็นเอกสารภายในมหาวิทยาลัย
ขอคิดเห็นใด ๆ ในเอกสารนี้ เป็นของผู้เขียนเท่านั้น ไม่ใช่ทัศนะของ
สภาคณาจารย์

ป ระ ช า น ส ภ า ค ณ า จ า ร ย ์
แ ถ ล ง

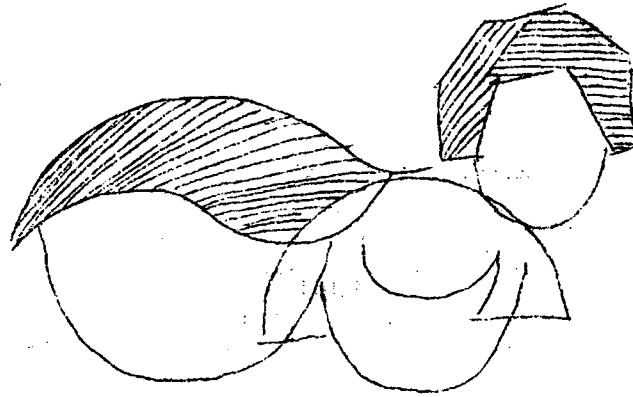
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยสภาคณาจารย์วิทยาเขต
ประธานมิตร พุทธศักราช 2525 นั้น ได้กล่าวถึงหน้าที่ของสภาคณาจารย์ไว้อย่างละเอียด
ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า สภาคณาจารย์เป็นตัวแทนของคณาจารย์ มีหน้าที่เสนอข้อแนะนำ ให้
คำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัยในด้านวิชาการ ด้านบริหาร ด้านสวัสดิการ นอกจากนั้นยังเป็น
ตัวแทนของคณาจารย์ในด้านการกิจการและผลประโยชน์ของคณาจารย์ ทำหน้าที่แทนคณาจารย์
ในด้านการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ท่านสามารถใช้สภาคณาจารย์
ในด้านการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง

สภาคณาจารย์มีความมุ่งมั่นที่จะพยายามทำโครงการต่างๆ ซึ่งได้เริ่มต้นมาช้านาน
ให้ก้าวหน้าพอที่จะเอื้ออำนวยความสะดวกแก่คณาจารย์ในการผลิตเอกสารประกอบการสอน
หรือตำรา อีกทั้งจะพยายามสร้างสรรค์ความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในหมู่คณาจารย์และข้าราชการ
ของมหาวิทยาลัยในด้านการต่าง ๆ งานเหล่านี้สภาคณาจารย์อาจจะต้องขอความร่วมมือจากท่าน
เป็นครั้งคราว ซึ่งหวังว่าท่านคงจะให้ความร่วมมือด้วยดีเช่นที่ผ่านมา.

รองศาสตราจารย์สมเกียรติ กรีทอง

ประธานสภาคณาจารย์

มิตร ประธานมิตร

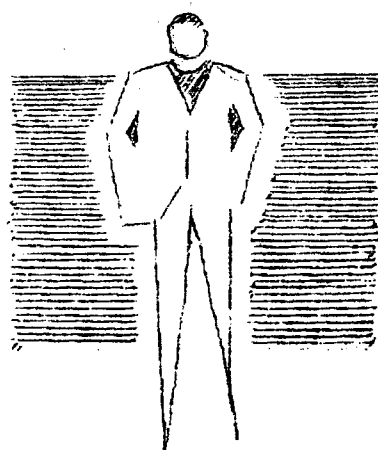
แ น ะ น ำ

ก ร ร ม ก า ร ส ภ า ค ณา จ า ร ย ์

มศว ประสานมิตร : 2526-2527 :

นายสมเกียรติ	กรีทอง	ประธาน
นายทวีสิทธิ์	สิทธิกร	รองประธานคนที่ 1
นางสาววิพุธ	โสภวงศ์	รองประธานคนที่ 2
นายสุพัฒน์	ส่องแสงจันทร์	เลขานุการ
		ประธานกรรมาธิการฝ่ายประชาสัมพันธ์
นายวีระ	สุภากิจ	ผู้ช่วยเลขานุการ
นายพิสิทธิ์	สารวิจิตร	ประธานกรรมาธิการฝ่ายวิชาการ
นายสังวาลย์	คล้ายกระแสด	ประธานกรรมาธิการฝ่ายบริหาร
นางบังอร	ภูภิรมย์ขวัญ	ประธานกรรมาธิการฝ่ายสวัสดิการ
นายบุญธรรม	อินทร์จันทร์	ประธานกรรมาธิการฝ่ายกิจการนิสิต

นายจุลทัศน์	พยาฆรานนท์ (ลาออก กรกฎาคม 2526)
นายเฉลิมชัย	เมืองงาม
นายเฉลิมศักดิ์	สุภาผล
นายชำนาญ	แสงแก้ว
นายไชยา	ภูภาคาร
นายเทเวศร์	พิริยะพจน์
นายปรีชา	ลิ้มไทย
นายพลศักดิ์	เทศนิยม
นางสาวลาตทองใบ	ภูอภิรมย์
นางสาววราภรณ์	เศษะวิชนเศษขันธ์ (ลาออก กรกฎาคม 2526)
นายศักดิ์ชัย	นิรัญทวี (ลาออก กรกฎาคม 2526)
นายสุทัศน์	ชูใหม่
นายสุรเดช	วันทยา
นายอำไพ	จิตต์วิชน
นางสาวอุไร	สังชนันท์

สภาคณาจารย์
สภาคณาจารย์
สภาคณาจารย์
สภาคณาจารย์
สภาคณาจารย์
สภาคณาจารย์
สภาคณาจารย์

สรุ ป ฃ ล ง าน
ส ภา ค ณา จ า ร ย์
ช วั ง 6 เ คี อ น

สภาคณาจารย์ยุคปัจจุบัน ได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ จากอธิการบดี เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2526 และเพื่อที่จะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ว่าด้วยสภาคณาจารย์ พ.ศ. 2525 สภาคณาจารย์จึงได้แบ่งฝ่ายงาน ออกเป็น 5 ฝ่าย คือ

1. ฝ่ายวิชาการ
2. ฝ่ายบริหาร
3. ฝ่ายกิจการนิสิต
4. ฝ่ายสวัสดิการ
5. ฝ่ายประชาสัมพันธ์

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สภาคณาจารย์ได้พยายามดำเนินงานอย่างมุ่งมั่น และเต็มกำลังความสามารถเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามหน้าที่ของสภาคณาจารย์ นอกจากนี้ ยังรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะปัญหา และ/หรือแนวทางแก้ไข จากอาจารย์ ข้าราชการ ทุกฝ่าย และเป็นตัวแทนในการติดต่อกับฝ่ายบริหาร เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิ หรือผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของทุกคน

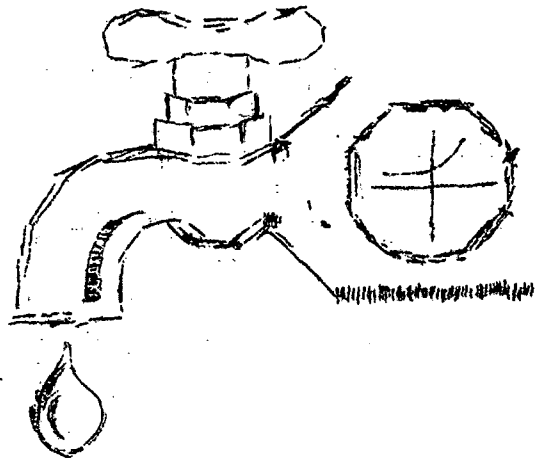
ผลงานของสภาคณาจารย์ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา สรุปได้ดังนี้

ผลงานเสนอแนะ

1. เสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี
2. เสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณบดี
3. เสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการสถาบัน และผู้อำนวยการสำนัก
4. เสนอแนะเกณฑ์การพิจารณาความดีความชอบประจำปี โดยมีให้ไปผูกพันอยู่กับการเลื่อนชั้นเลื่อนระดับ

ผลงานทั่วไป

1. สำนวญประชามติเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี
2. สำนวญประชามติเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณบดี และ ผู้อำนวยการ
3. คำเนิการเลือกตั้งกรรมการสรรหาอธิการบดี 1 ครั้ง และคณบดี-บัณฑิตวิทยาลัย 1 ครั้ง
4. จัดรายการสนทนาเรื่อง "สวัสดิการใน มศว" 2 ครั้ง โดยจัดร่วมกับสำนักหอสมุดกลาง
5. ไปร่วมประชุมสภาคณาจารย์กลาง มศว และสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ โดยสม่ำเสมอ
6. จัดทำข่าว "ประชาสัมพันธ์" และวารสาร "สภาคณาจารย์" เพื่อรายงานผลงานความก้าวหน้า ตลอดจนข่าวสารที่น่าสนใจและควรทราบ

ส่วสัศตการในศรึนครึนทร . . .

บ้งอร ภาวกรึมยัขว์ญ *

เสึยงลือเสึยงเล้าอ้ง มาเป็นเวลาพอสมควรวา คณะผู้บรึหาร มหาวิทยาลัยศรึนครึนทรวิโรฒ ควรรลละเวลาบางส่วนของท่านคุณุแลเก็ยวกับ "ส่วสัศตการ" ของคณาจารย์ ขาราราชการ เจ้าหน้าทึ หรือ บุคคลากรทาง ๆ อยางมึระเบียบระบบ และมึความรึบคึชชอบท้งส่วนบุคคลและส่วนรวม ให้มากกวาทึเป็นอยู่ โดยเฉพาอยางยั้งทึ มศว ประสานมิตร

สภาคณาจารย์ มศว ประสานมิตร ทรุหนกคึถึถึงความจำเป็นและคว้ามค้องการคั้งกลาว จ้งคึให้อารือในทึประชุมสภาฯ และมีคึเป็นเอกฉันทึ ให้อัจกรายการรวมกับส่านักหอสมุคกลาง มศว ในรายการ "สนทนาเท็ยงวันพุธ" เพ็ให้อัทรายข้อมูลทึแท้จริงเก็ยวกับคว้ามค้องการ ปัญหา และขัเสนอแนะในเร็อง "ส่วสัศตการใน มศว" จากผู้รวมนทนา ซึงเป็นคั้วแทนของหนวยงานทาง ๆ ทุกหนวยงาน

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์บ้งอร ภาวกรึมยัขว์ญ คณะศึกษาศาสตรึ ประธานกรรมาธึการฝ่ายส่วสัศตการ สภาคณาจารย์ มศว ประสานมิตร

รายการสนทนาเรื่อง "สวัสดิการใน มศว" ซึ่งจัดติดต่อกัน 2 ครั้ง คือ วันพุธที่ 6 และ พุธที่ 13 กรกฎาคม 2526 ปรากฏว่าได้รับความร่วมมือร่วมใจจากคณาจารย์ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ อย่างคับคั่ง จนเก้าอี้แทบไม่พอนั่ง ผู้ร่วมสนทนาและผู้ฟังทุกท่านได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลน่าฟังอย่างยิ่ง ข้อคิดเห็นต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่ยอมรับกับโดยส่วนรวมว่า มีความเป็นจริงปรากฏอยู่ ทั้งในอดีตและปัจจุบันนี้ การแสดงความคิดเห็นของแต่ละท่านเป็นไปอย่างเปิดเผย จริงใจ และจริงจังที่จะให้มีการพัฒนาและส่งเสริมค่า สวัสดิการใน มศว แบบ "พูดจริง ทำจริง" มิใช่ "ทราบหรือรับทราบ" เท่านั้น สภาคณาจารย์ยังทำหน้าที่เสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่กลั่นกรองแล้วว่าเป็นสิ่งที่มีคุณประโยชน์ทั้งต่อผู้บริหาร (หน่วยเหนือ) และผู้รับการบริหาร (หน่วยใต้) จึงหวังว่าข้อคิดเห็นเหล่านี้จะยังผลให้เกิดคุณประโยชน์ที่คั่งงาม เพื่อความเจริญรุ่งโรจน์ของ "ศรีนครินทร์" ในไม่ช้า

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ "สวัสดิการใน มศว" คือ

1) น้ำดื่มน้ำใช้ น้ำดื่มมีไม่พอกับจำนวนนิสิตและคณาจารย์ เครื่องทำน้ำเย็นหลายเครื่องชำรุด ใช้การไม่ได้ และสกปรกมาก สำหรับน้ำใช้ทั้งในห้องน้ำและนอกห้องน้ำ มีอาการลึกลับปิดเปิด ไหลไม่สม่ำเสมอ มักจะปิดน้ำตอนกลางวัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ต้องการใช้น้ำมากที่สุด ทราบมาว่าตึกที่มีน้ำดื่มน้ำใช้คุณภาพสมบูรณ์มากที่สุด คือ ตึก 9 นอกจากการไหลไม่ปกติของน้ำ ทำให้เกิดความสกปรกในห้องน้ำ กลิ่นไม่สะอาด และสุขภาพจิตของผู้ใช้ก็พลอยเสื่อมด้วย

2) สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมบางประการ ได้แก่

(2.1) สระมรกต มีกลิ่นเหม็นมาก ๆ สกปรก แพกกลางสระชำรุด ควรซ่อมแซมปรับปรุง

(2.2) การกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ยังไม่เรียบร้อย มักจะทำแบบฉาบฉวย ไม่กล้าทำเพื่อให้เกิดความสะอาดอย่างแท้จริง

(2.3) บริเวณอาคารเรียนและที่พักอาศัยของคณาจารย์เจ้าหน้าที่บางคน อยู่ติดกับอาคารเรียนเกินไป ควรแบ่งกันให้เป็นสัดส่วน ขอให้เด็กส่งเสียงรบกวนขณะมีการเรียนการสอน

3) การจราจรและการจอดรถ จำนวนรถยนต์มีมากกว่าบริเวณที่จัดไว้สำหรับจอดรถทางขยายที่จอดรถยนต์เพิ่มเติมอีก การจ่ายบัตร - เก็บบัตรรถยนต์เข้าออกในมหาวิทยาลัย ปฏิบัติไม่สม่ำเสมอ บางครั้งไม่เข้มงวดกวดขัน ไม่รัดกุมเท่าที่ควร เครื่องหมายจราจรที่ทำไว้มักจะลบลือนรวดเร็วมาก ไม่ทราบเพราะเหตุใด ควรตกแต่งเพิ่มเติมทุกครั้งที่มีการเลือนหายไป รถที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรควรมีการลงโทษได้ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ควรสอดส่องดูแลรถยนต์ที่รับ - ส่ง นิสิตภาคสมทบด้วย เพราะมักจะจอดกีดขวางทางจราจรอยู่เป็นประจำ

4) ห้องพักอาจารย์ ขณะนี้อาจารย์ส่วนใหญ่ของคณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอดจนโรงเรียนสาธิตทั้งสองแห่ง ยังคงมีห้องพักอย่างแออัด คับแคบ ไม่มีสัดส่วน ไม่สะดวกต่อการทำงานที่จะก่อให้เกิดผลดีและความเจ็บปวดทรมาน และเป็นปัญหาต่อการให้คำปรึกษาหารือแก่นิสิตในค่านต่าง ๆ แต่ปัญหานี้บรรเทาลงได้ด้วยการเปิดห้องสำหรับอาจารย์ในหอสมุด ชั้น 3 และคาดว่าจะแก้ปัญหานี้ได้เมื่อตึกใหม่ที่ตั้งอยู่สามารถเปิดใช้การได้แล้ว

5) ห้องพยาบาล การบริการทั่วไปดีแล้ว แต่อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการรักษาพยาบาลในระดับมหาวิทยาลัย น่าจะมีมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะการรักษาพยาบาลค่านอุปัทวเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย

6) การรักษาความสะอาด ระบบบริหารของมหาวิทยาลัยไม่เข้มงวดกวดขันในเรื่องการรักษาความสะอาดเท่าที่ควร ทำให้บริเวณภายในโคยรอบของมหาวิทยาลัยค่อนข้างสกปรกและเป็นการปลูกฝังนิสัยดูถูก สอบล่อยปละละเลย ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย ขณะนี้มีอาคารเรียนบางแห่งร้าวและเริ่มทรุด บางแห่งมีปลวกขึ้นแล้ว

7) นโยบายเกี่ยวกับ ร.ร.สาธิต ขณะนี้ยังคงเป็นปัญหาอยู่อีกว่า มหาวิทยาลัย มีนโยบายที่จะให้ "โรงเรียนสาธิตเป็นสวัสดิการของอาจารย์" คุ้มหรือไม่ และจะดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร เท่าที่ผ่านมา คณาจารย์และข้าราชการของ มศว ส่วนใหญ่ ก็ได้ใช้บริการค่านี้อยู่แล้ว แต่ในบางครั้งอาจมีปัญหาบ้าง เพราะจำนวนนักเรียนที่จะรับได้ในแต่ละปีมีไม่มากนัก อาคารสถานที่ในการเรียนการสอนต่าง ๆ ก็มีจำกัด ถ้ามหาวิทยาลัยทุ่มงบประมาณส่วนใหญ่อให้กับโรงเรียนสาธิต และให้ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ อย่างเต็มที่ จะช่วยขจัดปัญหาดังกล่าวได้

8) การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยไม่ค่อยมองเห็นความสำคัญ คำนึงเท่าที่ควร เรื่องราวต่าง ๆ ที่ควรทราบโดยทั่วกันทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จึงไม่ค่อยแพร่หลาย มักจะทำงานซ้ำซ้อนกันในหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ การคัดแยกจดหมายหรือสิ่งที่พิมพ์ไปยังคณะต่าง ๆ บางครั้งไม่ถึงผู้รับ บางครั้งล่าช้า บางครั้งอยู่ในสภาพชำรุดเสียหาย และไม่มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านี้โดยตรง

9) การพัฒนาอาจารย์และข้าราชการ นอกจากโครงการพัฒนาอาจารย์ด้วยการให้อาจารย์ไปศึกษาและดูงาน ณ ต่างประเทศแล้ว มหาวิทยาลัยน่าจะจะมีโครงการพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพพลานามัย เพื่อความสมบูรณ์ทางร่างกาย ตลอดจนการพัฒนา คำนึงจิตใจและจริยธรรม เพราะก่อนที่จะอบรมสั่งสอนให้คนอื่นเป็น "นักปราชญ์ผู้ทรงศีล" ได้ นั้น อาจารย์จะต้องเป็นต้นแบบที่ดีเสียก่อน และอาจารย์จะเป็นต้นแบบที่ต้องการไม่ได้เลย ถ้าไม่มีการพัฒนา และให้สวัสดิการที่เหมาะสมและพอเพียง

10) ความปลอดภัย อาจารย์และข้าราชการหลายคนที่มีความจำเป็นต้องใช้ บริการรถสองแถวจากปากซอยสุขุมวิท 23 เข้ามาในมหาวิทยาลัย จะต้องอาศัยความอดทน และมีขันติอย่างยิ่ง จึงจะสามารถมาปฏิบัติราชการตามปกติได้ ถ้ามหาวิทยาลัยจะช่วย สอดส่องดูแลกิจการค่านี้อย่างตามสมควรแก่สภาพ จะช่วยให้ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติ งานของอาจารย์ ข้าราชการ ตลอดจนนิสิตทั้งหลาย เป็นไปด้วดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมี

ปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยของวัสดุสิ่งของต่าง ๆ ในห้องพักอาจารย์ ซึ่งมักจะมีบุคคลภายนอกแปลกปลอมเข้ามาหยิบฉวยไปโดยผลการอยู่เสมอ.

นอกจากข้อคิดเห็นทั้ง 10 ประการที่กล่าวมาแล้ว ทราบว่าขณะนี้ มหาวิทยาลัยได้วางระเบียบว่าด้วยสวัสดิการ พ.ศ. 2524 และมีการประชุมคณะกรรมการครั้งที่ 3/2525 (วันที่ 24 ก.ค. 25) ได้พิจารณาวางหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสวัสดิการไว้หลายข้อ อาทิเช่น

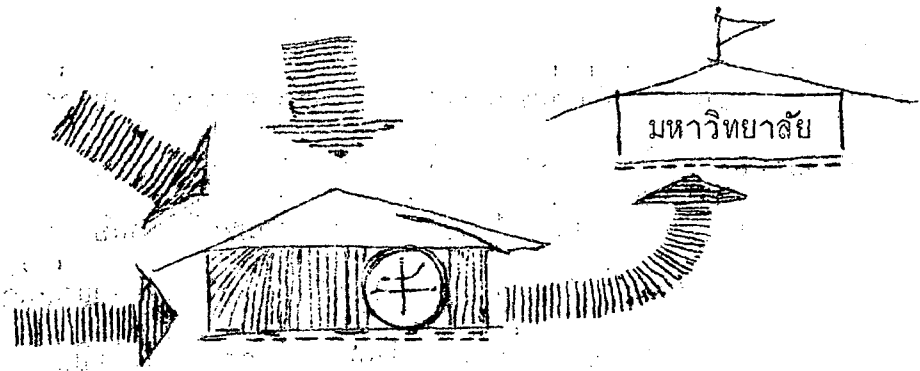
ข้อ 1 ให้ความช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้างประจำ นิสิต ที่ได้รับความเดือดร้อน ในกรณีประสบภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น อัคคีภัย วาตภัย หรืออุทกภัย

1.1 สำหรับข้าราชการ หรือ ลูกจ้างประจำ ให้เปล่าไม่เกิน 2,500 บาท และให้ยืมได้ไม่เกิน 3 เท่าของเงินเดือน โดยกำหนดส่งคืนในระยะเวลา 12 เดือน

1.2 สำหรับนิสิต ลูกจ้างชั่วคราว ให้เปล่า ไม่เกิน 1,000 บาท ฯลฯ

จึงมีปัญหาวว่า มหาวิทยาลัยจะดำเนินการตามระเบียบที่กำหนดไว้นี้อย่างไรบ้าง หรือจะเขียนเอาไว้ให้มีอยู่ในแผนกระดาษ เพื่อตอบได้ว่า มศว ก็มีระเบียบว่าด้วยการจัดสวัสดิการแล้วเหมือนกัน แต่การลงมือปฏิบัติให้ได้ผลจริง ๆ นั้น กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาคำเนินการ ได้ผลประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไป (???)

การสนทนาเรื่อง "สวัสดิการใน มศว" คงจบไม่ได้ ถ้าไม่ได้ออกกล่าวเรื่อง "ศุกร์ประหยัด" ซึ่งอาจารย์บางท่านได้เรียกชื่อใหม่เป็น "ศุกร์ฟุ่มเฟือย" และ "ศุกร์สกปรก" ... เคยเริ่มต้นด้วยการจำหน่ายสินค้าราคาถูก แบบประหยัดจริง ๆ เมื่อปีก่อน ๆ และทำกันเพียงเดือนละครั้ง หรือสองสัปดาห์ต่อหนึ่งครั้ง แต่ปัจจุบันนี้ทำกันเป็นประจำทุกวันศุกร์ และสินค้าที่นำมาจำหน่ายก็ไม่ใช่ว่าราคาถูกหรือราคาประหยัดเสียแล้ว

สินค้ำใหม่

โดย สุเมธทา พรหมบุญ*

"สี่-นะ-คะ-ริน-วิ-โรด" อาจารย์ท่านหนึ่งอ่านออกเสียงดังอย่างตึงอก
ตึงใจ ให้เพื่อนอาจารย์ได้ยินทั่ว ๆ กัน ฟังแล้วได้แต่มองหน้ากัน
วันนั้นห่างจากวันนี้ประมาณ 7 ปี เราทำงานที่นี้ เราได้ยินชื่อ มศว ทุก
วัน วันนี้เราว่าชื่อนี้ก็เพราะดี

เรารู้สึกว่าคนภายนอกก็เริ่มคุ้นกับชื่อนี้เหมือนกัน เออชื่อ มศว เขาร้อง
"อ้อ" แต่คุยด้วยที่ไรก็ถูกยึดเยียดให้รับผิดชอบต่อความบกพร่องของการศึกษาของ
เยาวชนทุกที เขาว่าเราเป็น "ผู้ผลิตครู" ผลิตไม่ดีครูก็ไม่ดี ครูไม่ดีเยาวชน
ก็ไม่ดี เขาโมเมเอาอย่างนั้น

ดูเหมือนเขาไม่ค่อยสนใจว่า -เดี๋ยวนี้ มศว มี "สินค้ำใหม่" ทั้งหลายประ-
เภท เช่น มบัณฑิต ว.บ. และ ศ.บ. 4 รุ่นแล้ว "สินค้ำใหม่" เหล่านี้ยังมี
อยู่น้อยใน "ตลาดบัณฑิต" และยังไม่เกินเกณฑ์ที่จะอวดฝีมือให้ปรากฏในโลก
ของปัญญาชน

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธทา พรหมบุญ ภาควิชาชีววิทยา คณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เราเป็นส่วนหนึ่งของ "ผู้ผลิตสินค้าใหม่" และเราให้ความสนใจตัวเองเป็นอย่างมาก หุ่นที่เขาให้เราใช้จ่ายในการผลิตมีน้อย "วัตถุดิบ" ที่ได้จากทวงก็ล้วนแต่ยี้ค บขว เป็นที่ทวงควิชาไว้เอ็นใหม่ ยิ่งนานเราก้ยิ่งทวงควิชาเก่งขึ้น เรา มีหลักฐานจากการที่นิสัยของเราไปเอ็นใหม่ได้มากขึ้นทุกปี

"สินค้าใหม่" ของ มศว เป็นสินค้าประเภทเดียวกับที่ "โรงงาน" เก่า ๆ เช่น จุฬา ธรรมศาสตร์ผลิตกันมานานแล้ว ต่างกันที่ "วัตถุดิบ" ค้อยกว่า "คนงาน" ชำนาญน้อยกว่าและ "เครื่องจักร" น้อยกว่า เราจึงคิดำราเศรษฐศาสตร์เล่มไหนชั้นมาดู ก็ไม่เห็นทางที่ "สินค้า" ของเราจะแข่งขันกับเขาได้ในด้าน "การตลาด"

ถ้าเช่นนั้น มศว จะผลิต "สินค้าใหม่" ไปทำไม คำถามนี้ทำให้เราใจหายวาว มองภาพอนาคตไม่แจ่มใสเลย ในยุคที่การศึกษาเพื่อยกระดับสติปัญญาของตนเองเป็นเรื่องที่ "ไม่คุ้ม" ในยามที่สังคมถูกรอบงำด้วยวัตถุนิยมอย่างนี้ การที่จะทำอะไรโดยมีทุนไม่ถึงก็มักต้องจอด

เราจะผลิต "สินค้าใหม่" ให้แปลกกว่าเขารึ ย่อมทำได้ แต่ต้องแหวกแนวพอที่จะร่วมมือกับภาคเอกชน ให้เขามีส่วนร่วมคัดเลือกและฝึกนิสัย เพื่อให้สามารถทำงานตามความมุ่งหมายของเขา ที่เรากต้องฟัง เอกชนเพราะเราอยากได้หวังว่าบัณฑิตจะเป็นข้าราชการมากขึ้น สรุปว่าวิธีนี้ก็ลำบากอีกเหมือนกัน

แต่เรายังมีกำลังใจอีกมาก เพราะเรายังเชื่อมั่นว่า เงินไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่าง หนทางที่ไมคองใช้เงิน (มาก) ก็ยังมีอยู่

ในเมื่อ "สินค้า" มีปัญหาเรื่อง "ตลาด" เราก็น่าจะผลิต "สินค้า" ที่ไม่คองการ "ตลาด" ได้แก่การรับคนที่ทำงานแล้ว (หรือคนที่มีความผูกพันกับหน่วยราชการที่ให้ทุนเขาเรียนในระดับอนุปริญญา) เข้าเรียน โดยเราทำหลักสูตรเทียบ 4 ปี สำหรับผู้ที่สนใจจะเรียนต่อในหลักสูตร วท.บ. ศศ.บ. โดยรับโอนหน่วยกิต

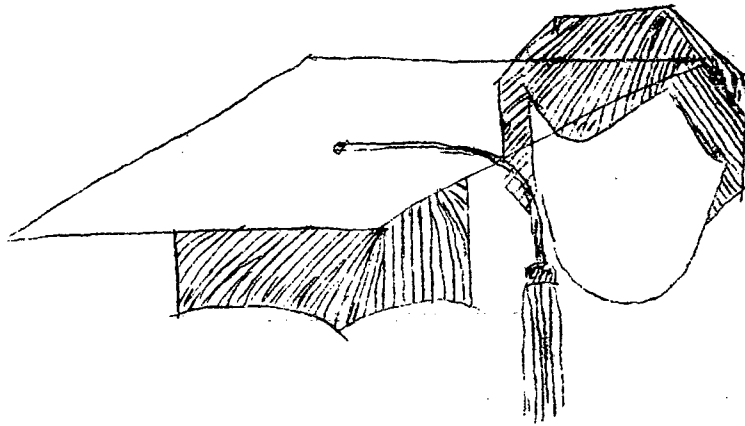
จากมหาวิทยาลัยเปิดบ้าง จากวิทยาลัยของกรมกองต่างๆ บ้าง หรือแม้แต่จาก
วิทยาลัยของกระทรวงศึกษาธิการที่เราเคยรับเข้ามาเรียนครูแต่เพียงอย่างเดียว

อีกทางหนึ่ง ได้แก่การที่เราออกแสวงหา "วัตถุดิบ" ที่มีคุณภาพดีกินเอง
เพิ่มเติมจากที่ทบวงคัดเลือกมาให้ โดยเราอาจจะให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนดี
เหล่านั้นด้วยการยกเว้นค่าเล่าเรียนบ้าง ให้ทุนค่าอาหารกลางวันบ้าง ส่วนพวกที่
รับจากทบวงเราก็น่าจะให้ความสำคัญแก่ผู้ที่เลือก มศว เป็นอันดับต้น ๆ แม้ว่าคะแนน
ของเขาอาจจะไม่สูงเท่าผู้ที่ทบวงส่งมาให้แต่เลือก มศว เป็นอันดับท้าย ๆ ไว้กวควิชา
วิธีนี้จะทำให้เราไม่สูญเสียลาบามากนักกับการที่ผลิตลาออกเพราะเอ๋นใหม่ได้

บัณฑิตของ มศว ในวันนี้ อาจจะเป็นสมบัติล้ำค่าของ มศว ในวันหน้า ถ้า
บัณฑิตเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงานในหลาย ๆ วงการ มศว ก็รุ่งเรือง เราจึง
ต้องหุ้มเทกำลึงกาย กำลึงใจ และกำลึงสติปัญญา ฝึกฝนให้มិតของเราเป็นผู้มี
ทั้งความรู้และมีคุณภาพในการทำงานด้วย มิใช่ "ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด"
เรามีงานหนักมากที่เดียว แต่ถ้าใจสู้ก็พอมีทาง

หนทางมีอยู่อย่างนี้ ถ้าเราไม่เอา ไม่ทำ
ก็รอเวลาที่สถานภาพของเราจะแตกต่างจาก
อาจารย์กวควิชาที่เพียงแต่ ส ต ก น ที่
ทำ ก า ร และ อ ค ิ ร าค ำ จ ้าง
เท่านั้น

)o()o()o()o()o()o()o()o()o()o()o()

การสำรวจสถานภาพทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ครั้งที่ 2

โดย ทองหล่อ วิชาวิน*

อาจารย์ในมหาวิทยาลัย นอกจากทำการสอนแล้ว หน้าที่ที่สำคัญคานหนึ่งคือ การผลิตผลงานทางวิชาการ ได้แก่ การผลิตตำราหรืองานวิจัย ซึ่งเป็นการเผยแพร่ความคิด และทฤษฎีต่าง ๆ โดยการตีพิมพ์ลงในวารสารทางวิชาการ วารสารการวิจัยต่าง ๆ หรือเมื่อสมาคมทางวิชาการจัดประชุมเสนอผลงานวิจัย ก็ควรส่งผลงานของตน เพื่อเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการ

จากบทความเรื่องสถานภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สร้างโดย สำเริง บุญเรืองรัตน์ (สภาคณาจารย์, 2523 : 10-17) ที่รายงานผลงานทางวิชาการ ปี พ.ศ. 2522 ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 8

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทองหล่อ วิชาวิน สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิทยาเขต ที่ได้รับคัดเลือกให้เสนอในการจัดประชุมเสนอผลการวิจัยทางการศึกษา และที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่จัดโดยส่วนงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่จัดโดยสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

งานวิจัย	เสนอที่	จำนวนงานวิจัย
- งานวิจัยทางการศึกษาโดยตรง	คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	9
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	19
- ผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์การศึกษา	บางแสน	6
- ผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์การศึกษา	บางแสน	1

โดยสรุปแล้วผลงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีสภาพดังนี้

1. งานวิจัยทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการ มีปริมาณน้อยมาก 3.6 - 11.5 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เมื่อเทียบกับผลงานวิจัยทั้งหมดที่รับคัดเลือกให้เสนอ

2. งานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์การศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการของสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย มีปริมาณน้อยมาก 2.6 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

ในครั้งต่อ ๆ มา สำนักงานการศึกษาแห่งชาติและสมาคมวิทยาศาสตร์ ก็จัดให้เสนอผลงานวิจัยอีก งานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับการคัดเลือกให้เสนอผลงานวิจัย ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2524

๗ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปราบกฏลั้งนี้

ตาราง 1 ผลงานวิจัยทางการศึกษาโดยตรงเสนอที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ประสานมิตร จัดสำเนาปี พ.ศ. 2524 แยกตามสถาบัน

สถาบัน	จำนวนงานวิจัย/เรื่อง
<u>มหาวิทยาลัย</u>	
ศรีนครินทรวิโรฒ	
ประสานมิตร 5 เรื่อง	7
พินธุโลก 1 เรื่อง	
บางเขน 1 เรื่อง	
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	5
เชียงใหม่	2
มหิดล	8
ศิลปากร	3
ธรรมศาสตร์	2
<u>สถาบันต่าง ๆ</u>	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	1
กระทรวงศึกษาธิการ	38
กรมอาชีวศึกษา 2 เรื่อง	
การศึกษานอกโรงเรียน 6 เรื่อง	
หน่วยศึกษานิเทศก์ 12 เรื่อง	
กรมการฝึกหัดครู	

ตาราง 1 (ต่อ)

สถาบัน	จำนวนงานวิจัย/เรื่อง
เขตการศึกษภาค	4 เรื่อง
กองแผนงาน	1 เรื่อง
กรมสามัญศึกษา	1 เรื่อง
กรมพลศึกษา	1 เรื่อง
วิทยาลัยครู	11 เรื่อง
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	3
งานวิจัยนิสิต	128
อื่น ๆ	3
รวม	200 เรื่อง

จากข้อมูลตาราง 1 พบว่าผลงานวิจัยทางการศึกษาโดยตรง 200 เรื่อง เป็นงานวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 7 เรื่อง คิดเป็น 3.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนับว่ามีปริมาณในการเสนอผลงานวิจัยน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งจัดสัมมนาในคราวเดียวกันนี้ ปรากฏผลดัง ตาราง 2

ตาราง 2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เสนอที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
 วิโรฒ ประสานมิตร จัดสัมมนาปี พ.ศ. 2524 แยกตามสถาบัน

สถาบัน	จำนวนงานวิจัย/เรื่อง-
<u>มหาวิทยาลัย</u>	
ศรีนครินทรวิโรฒ	4
ประสานมิตร 3 เรื่อง	
พลศึกษา 1 เรื่อง	
เกษตร	3
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	5
ขอนแก่น	2
รามคำแหง	1
สงขลานครินทร์	1
มหิดล	3
ศิลปากร	2
ธรรมศาสตร์	1
ทบวงมหาวิทยาลัย	1
<u>สถาบันต่าง ๆ</u>	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	1
กระทรวงศึกษาธิการ	7
กรมอาชีวศึกษา 2 เรื่อง	
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน 2 เรื่อง	
หน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู 1 เรื่อง	
เขตการศึกษาภาค 1 เรื่อง	
วิทยาลัยครู 2 เรื่อง	

ตาราง 2 (ต่อ)

สถาบัน	จำนวนงานวิจัย/เรื่อง
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า	1
งานวิจัยนิสิต	79
รวม	111

จากข้อมูลตาราง 2 พบว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จำนวน 111 เรื่อง เป็นผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย 4 เรื่อง ซึ่งคิดเป็น 3.60 เปอร์เซ็นต์ เมื่อพิจารณาแล้ว ก็มีปริมาณการเสนอผลงานวิจัยน้อยมากเช่นเดียวกัน

อนึ่ง ผลการวิจัยทั้งทางการศึกษาโดยตรงและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานั้น ผู้จบปริญญาเอกเสนอเพียง 3 คนเท่านั้น

สองพิจารณาผลงานการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลงานวิจัยในการประชุมและแสดงนิทรรศการทางวิชาการ ปี พ.ศ. 2523 เรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ จัดที่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ แยกตามสถาบัน

สถาบัน	จำนวนงานวิจัย/เรื่อง
<u>มหาวิทยาลัย</u>	
ศรีนครินทรวิโรฒ	16
ประสานมิตร 13 เรื่อง	
บางแสน 3 เรื่อง	

ตาราง 3 (ต่อ)

สถาบัน	จำนวนงานวิจัย/เรื่อง
เกษตร	35
ขอนแก่น	8
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	13
เชียงใหม่	31
ศิลปากร	7
สงขลานครินทร์	15
มหิดล	70
<u>สถาบันอื่น ๆ</u>	
สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	7
วิทยาลัยครู	2
แพทย์ศาสตร์ (โรงพยาบาลพระมงกุฎและศิริราช)	4
เทคโนโลยีพระจอมเกล้า	1
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	7
อื่น ๆ	48
รวม	264

จากข้อมูลในตาราง 3 จะเห็นว่างานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมี 264 เรื่อง งานวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับคัดเลือกให้เสนอ จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็น 6.09 เปอร์เซ็นต์

งานวิจัยที่ได้รับคัดเลือกมี วิทยาศาสตร์ทางการศึกษา 6 เรื่อง วิทยาศาสตร์

กายภาพ 3 เรื่อง วิทยาศาสตร์ทางการศึกษา (คานการทดสอบและประเมินผล)
 2 เรื่อง วิทยาศาสตร์เกษตร 2 เรื่อง วิทยาศาสตร์ชีวภาพ 2 เรื่อง วิทยาศาสตร์
 การแพทย์และสาธารณสุข 1 เรื่อง มีผู้จบปริญญาเอกไปเสนอเพียง 2 คน เท่านั้น
 จำนวน 4 เรื่อง

ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ได้จัดให้
 เสนอผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ปรากฎลงถึง ตาราง 4

ตาราง 4 ผลงานวิจัยเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศ
 พ.ศ. 2525 จัดสัมมนาที่คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แยกตามสถาบัน

สถาบัน	จำนวนงานวิจัย/เรื่อง
<u>มหาวิทยาลัย</u>	
ศรีนครินทร์วิโรฒ	8
ประสานมิตร 6 เรื่อง	
บางแสน 1 เรื่อง	
มหาสารคาม 1 เรื่อง	
เกษตร	18
ขอนแก่น	7
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	54
เชียงใหม่	37
มหิดล	42
สงขลานครินทร์	24
ศิลปากร	14

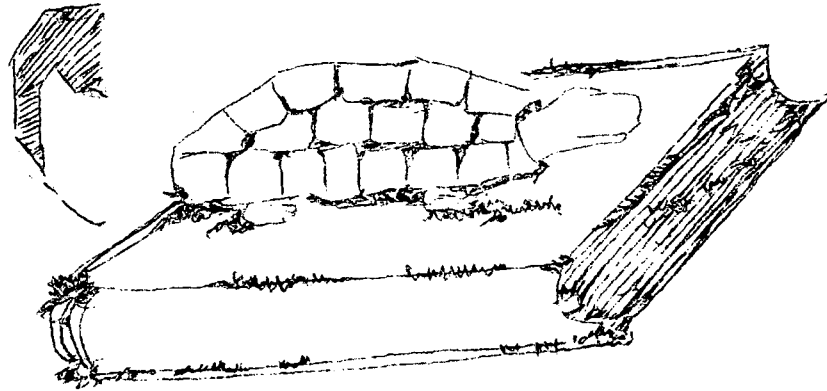
ตาราง 4 (ต่อ)

สถาบัน	จำนวนงานวิจัย/เรื่อง
<u>สถาบัน</u>	
วิทยาลัยครู	2
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2
หน่วยศึกษานิเทศกรรมกรมการฝึกหัดครู	1
ศูนย์ชีววิทยาทางทะเลภูเก็ต	3
เทคโนโลยีพระจอมเกล้า	1
เทคโนโลยีลาดกระบัง	1
เทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้	2
สถาบันวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	1
โรงเรียนมัธยมศึกษา	8
อื่น ๆ	20
รวม	245

จากตาราง 4 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เสนอผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 8 เรื่อง คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 3.26 % งานของอาจารย์ที่จบปริญญาเอกเสนอเพียง 2 เรื่องเท่านั้น

สรุป

1. ผลงานวิจัยทางการศึกษาโดยตรง มีอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับการคัดเลือกให้เสนอผลงาน 3.5 เปอร์เซ็นต์

บรรยายภาคทางวิชาการที่
ส่งเสริมความ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

พิสิทธิ สารวิจิตร

บรรยายภาคทางวิชาการ คือ สภาพแวดล้อมทางวิชาการ อันได้แก่ หน่วยงานต่อ
การพัฒนา ความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และความชำนาญทางวิชาการ ของนิสิต นัก
ศึกษา และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

สิ่งที่มีชีวิต เช่น คน สัตว์ จะหิว จะเจ็บ จะหนาว จะร้อน อดอยาก สิ่งแวดล้อม
ที่เกื้อกูลชีวิต สิ่งมีชีวิตที่เป็นอาหาร บำรุงร่างกาย และสิ่งที่ส่งเสริมจิตใจ หรือความ
คิด ความหวัง ความศรัทธาแก่ลักษณะของสิ่งที่มีชีวิตนั้น ๆ ชีวิตจึงจะเจริญยิ่งขึ้น หากขาด
สิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ชีวิตย่อมจะดับสูญไปก่อนเวลาอันควร

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิทธิ สารวิจิตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เขียนเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2526
เวลา 13.30 น.

ในทำนองเดียวกัน ความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และความชำนาญทางวิชาการ ของนิสิต นักศึกษา และคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยจะเจริญก้าวหน้าและยืนยาว เป็นประโยชน์ แก่ตนเอง และสังคมได้ ก็ต้องอาศัยสภาพแวดล้อมทางวิชาการที่เหมาะสมเป็นอาหาร และเครื่องหล่อเลี้ยง บำรุง

ความยากไร้ทางวิชาการมีอยู่ทั่วไปในสังคมมหาวิทยาลัยและชุมชนของนัก วิชาการ ในสังคมดังกล่าวอาจจะมีตำราหลายล้าน เล่มอยู่ในห้องสมุดและอาจจะมี คณาจารย์ที่เรียนจบได้วุฒิสองปริญญาหลายบรรทัดจำนวนมาก แต่ความยากไร้ทางวิชาการ ก็ยังปรากฏให้เห็นอยู่ในรูปของการขาดแคลนความร่วมมือ การขาดควมริเริ่มสร้าง สรรคสิ่งที่มีคุณค่าแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ การขาดความเอื้อเฟื้อทางความคิด และการขาดความสำนึกในความเป็นมนุษย์ สิ่งที่แสดงให้เห็นความยากไร้ทางวิชาการ อย่างหนึ่งในชุมชนมหาวิทยาลัย คือ การ เป็นทาสทางความคิดของนักวิชาการ การ ขาดการ เป็นกวีของตัว เองในทางความคิด ลักษณะนี้เป็นลักษณะที่แก่นซึกของสังคมทาส ที่ผู้เป็นทาสเอาอย่างนาย ฟังคำสั่งนาย แม้นายจะสั่งให้ทำร้ายตัวเองจนถึงตายก็หา มีความคิดเป็นอย่างอื่นไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้บรรยากาศทางวิชาการในมหาวิทยาลัยจึงไม่ ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางความรู้ ความคิด ความเข้าใจและความชำนาญทาง วิชาการของนิสิต นักศึกษา และคณาจารย์อย่างเต็มที่ การพิจารณาผลงานทางวิชาการ อย่างเร่งรีบ ไม่มีการพิสูจนกันอย่างเปิดเผย อาศัยแต่การอ้างอิง ลอกตำรา เอกสาร เก่า ๆ เป็นหลักฐานสำคัญ ทำให้การพัฒนาความคิดใหม่ ๆ โครงการใหม่ ๆ วิชาการ ใหม่ ๆ ที่เหมาะกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของประเทศและสังคมไม่มีโอกาสลุดออกมา ถ้าลุดออกมาได้ก็ถูกบีบถูกรัดจนขึ้นแบนฉิกรูป นิดทรงไปเกือบหมดทางรอด ตัวอย่าง ที่ยกมาเป็นเครื่องชี้ให้เห็นสภาพความยากไร้ทางวิชาการที่ปรากฏอยู่ในบรรยากาศทาง วิชาการของมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน

การทำวิชาการให้ห่างไกลจากความเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังและน่า
ละอายอย่างยิ่งของนักวิชาการ นักวิชาการที่ซาลโลกทัศน์ที่กว้างไกลและแหลมคม เชิด
ชูวิชาการไว้เหนือคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ความคิดอันชั่วร้ายนี้สร้างความทุกข์ยาก
ซ้ำเติมมนุษย์ไว้ โอกาสครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดชีวิตที่เกิดมาเป็นมนุษย์ ไม่มีความชั่วร้าย
อันใดจะก่อความเจ็บปวดให้สังคมมนุษย์เท่ากับความคิดที่ว่า ความรู้วิชาการมีค่าสูงกว่า
คุณค่าของมนุษย์ เพราะความคิดนี้ทำให้ผู้มีโอกาสทางการศึกษาคิดได้ เล่าเรียนความรู้
ความคิดต่าง ๆ ไม่รีบเรียน ในวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัย ฯลฯ เกิดความเข้าใจ
ผิดว่าตนเองมีค่าสูงกว่าคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้เล่าเรียน ในมีโอกาสทางการศึกษาเท่า
เทียมกัน จากกันเหตุแห่งความชั่วร้ายนี้กลุกลานไปยังกระบวนการต่าง ๆ ของสังคม
ทำให้เกิดการเอาใจเอาเปรียบ การเบียดเบียนกันระหว่างผู้มีความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่
เชื่อว่าตนเองเป็นนักวิชาการ และผู้ขาดโอกาสทางการศึกษาอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นสร้างความรู้ทำให้เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ จะยังคงซัดสิ่ง
ชั่วร้ายดังกล่าวให้หมดไป แล้วส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการที่เกื้อกูลความเจริญ
งอกงามทางความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ความสามารถ และความดีงามของความ
เป็นมนุษย์ของนิสิต นักศึกษา และคณาจารย์เช่นแทน บทความนี้จะเสนอแนวทางการ
สร้างบรรยากาศทางวิชาการที่ส่งเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยจะขอเสนอแนว
คิดในการสร้างบรรยากาศทางวิชาการใน 3 องค์ประกอบ คือ หนึ่ง เนื้อหาวิชาการ
สอง กระบวนการถ่ายทอดและแสวงหาวิชาการ สามการบริหารกิจกรรมทางวิชาการ

เนื้อหาวิชาการ

เนื้อหาวิชาการ หมายถึง ความรู้ ความจริง ความคิด ความเชื่อ ทักษะ
วิธีการ กระบวนการ ข้อสรุป กฎ ข้อปฏิบัติ ฯลฯ ที่มีคุณค่า เอื้ออำนวยต่อการดำรง
อยู่ของชีวิต และสังคม หรือส่งเสริมให้ชีวิตและสังคมมีความเจริญงอกงาม ร่วมเย็น
เป็นสุข เนื้อหาวิชาการจะมีขอบเขตกว้างขวางเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับวิวัฒนาการของ

สังคม สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ วัยของผู้เรียน ความจำเป็นและทรัพยากรที่สามารถหามาได้ อย่างไรก็ตามก็เพื่อให้เนื้อหาทางวิชาการ มีประโยชน์แก่กุลความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เนื้อหาวิชาการควรมีขอบเขตออกไปนี้ด้วย

1. ความรู้ ความจริง เกี่ยวกับชีวิต การอยู่รอดของชีวิต
2. ทักษะ วิธีการในการดูแลเลี้ยงชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัย
3. สภาพแวดล้อมที่เกื้อกูลชีวิตและความดีงามของชีวิต
4. กระบวนการพัฒนาชีวิตของตนเองให้มีคุณค่าควรแก่การเป็นมนุษย์

เพื่อให้เนื้อหาวิชาการมีคุณค่าแก่ชีวิตอย่างแท้จริง เนื้อหาวิชาการใดที่ไม่ส่งเสริมให้ชีวิตเป็นสุข ไม่ควรบรรจุไว้ในหลักสูตร และไม่ควรถูกสอนในสถาบันการศึกษาของรัฐ เนื้อหาวิชาใดที่บิดเบือนความจริง ไม่สามารถศึกษาตรวจสอบด้วยตนเองได้ตามควรแก่อัธยาศัย ไม่ควรบังคับให้เรียนโดยเด็ดขาด สิ่งที่เป็นภัยแก่ความดีงามไม่ควรส่งเสริมให้เผยแพร่ นอกจากนี้ควรเน้นการพัฒนาตนเองทุกด้านเพื่อให้ตนเอง พึ่งตนเอง เลี้ยงตนเอง และนำตนเองได้ตามควรแก่อัธยาศัย ไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่น และไม่เป็นการเบียดเบียนตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ที่เข้ามาเป็นมนุษย์ควรมีสิทธิเท่าเทียมกันในการได้รับความรู้ ความคิด ความเข้าใจและวิธีการในการพัฒนาตนเอง

กระบวนการถ่ายทอดและแสวงหาวิชาการ

การศึกษาคือทั้งกระบวนการถ่ายทอดวิชาการและการแสวงหาวิชาการ กระบวนการถ่ายทอดเป็นหน้าที่ของสังคมที่จัดให้แก่สมาชิกของสังคมที่เกิดขึ้นหรือมาอยู่ในสังคมนั้นภายหลังคนอื่น ๆ การถ่ายทอดมีทั้งที่จงใจ และไม่จงใจทำ เนื่องจากผู้ถ่ายทอดขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง การถ่ายทอดบางสิ่งบางอย่างจึงก่อให้เกิดผลร้ายต่อชีวิตที่เกิดขึ้นใหม่ เมื่อบุคคลมีโอกาสได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย ความไม่เต็มใจทาง ๆ อาจจะทำให้คุณอยู่ในตัวผู้เรียนมากแล้วจากสภาพแวดล้อมและการถ่ายทอด

ในอดีต ผู้มีหน้าที่ถ่ายทอดวิชาการในมหาวิทยาลัยคือ อาจารย์ จึงจำเป็นต้องมีแนวทางที่ถูกที่ควรในการถ่ายทอดวิชาการ เช่น

1. เป็นตัวอย่างในทางดีงามไว้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ได้รับการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยแล้วเป็นคนดี ประพฤติดี เข้าใจชีวิตอย่างถูกต้อง ผู้ประพฤติคนเหมือนผู้ที่ไม่มีโอกาสเรียนในมหาวิทยาลัยในทางไม่ดีงาม ไม่ควร เป็นอาจารย์

2. เปิดโอกาสให้ทุกคนได้พิสูจน์ ความคิด ความเชื่อของตนอย่างเปิดเผย เพื่อความดีงาม โลกใบนี้แยกเบียดตนเองและผู้อื่น ก่อนที่จะรู้จักงุนงงให้เกิดความเชื่อและปฏิบัติตาม ก้องเปิดโอกาสให้ทุกคนพิสูจน์ความคิด ความเชื่อด้วยตนเอง ไม่ควรใช้อำนาจ เกรง หรือการขู่เข็ญเป็นเครื่องบีบบังคับ

3. ยกย่องผลงานที่เกิดจากความพยายามของทุกคน เชื่อว่าความพยายามอย่างยิ่งเป็นหนทางของความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ความประณีตและสิ่งที่มีคุณค่าทั้งปวง ผู้ถ่ายทอดควรแสดงความพยายามอย่างยิ่งให้ปรากฏด้วย

4. แสดงให้เห็นว่าวิชาการ เป็นเพียง เครื่องมือในการดำรงชีวิต คุณค่าของมนุษย์ที่สูงส่งต้องแสดงออกให้เห็นด้วยความเป็นผู้มีคุณธรรม คือ ประกาศคุณธรรมด้วย ความประพฤติของตนเอง

การแสวงหาวิชาการ เป็นส่วนสำคัญของการศึกษาและเป็นบทบาทของนิสิต นักศึกษา การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์จะต้อง เปิดโอกาสให้นิสิต นักศึกษา เป็นตัวของตนเอง มีแนวทางดำเนินชีวิตที่เหมาะสมแบบอย่างที่ดีงามของอาจารย์ วิชาการใดที่มีคุณค่าต่อคนส่วนมากโดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัย ควรส่งเสริมให้แสวงหาและรักษาให้เกิดคุณประโยชน์ยิ่ง ๆ ขึ้น นอกจากนี้ควรมีหลักในการแสวงหาวิชาการ ดังนี้

1. แสวงหาวิชาการ เพื่อความเข้าใจตนเองและคนอื่นให้มากขึ้น
2. แสวงหาวิชาการ เพื่อพัฒนาตนเองให้บรรลุอุดมคติและเป็นสุข

3. แสวงหาวิชาการ เพื่อผ่อนคลายความทุกข์ยากของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และมนุษยชาติ
4. แสวงหาวิชาการ เพื่อทำประโยชน์แก่สังคมและคนอื่น ๆ
5. แสวงหาวิชาการ ด้วยความอดทน เชื่อมั่น พากเพียร ไม่ใช่ทำอย่างมั่งงาย เห็นแก่ได้
6. แสวงหาวิชาการ ด้วยความซื่อสัตย์ ยุติธรรมและเที่ยงตรง

กา ร บริ หาร กิจ ก ร ร ม ท าง วิ ช า ก า ร

การบริหารกิจกรรมทางวิชาการ เป็นงานสำคัญที่มีส่วนสร้างหรือทำลายบรรยากาศทางวิชาการที่ส่งเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ การพิสูจน์ฝีมือของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ต้องพิสูจน์จากผลงานการบริหารกิจกรรมทางวิชาการ เพราะผลงานค่านันมีรูปแบบที่แจ่มแจ้ง ใช้งบประมาณมาก ใ้คนมาก และมีเทคนิควิธีการละเอียดลออ การบริหารกิจกรรมทางวิชาการที่ผู้เขียนเห็นว่า เป็นการกระทำที่ถึงยามเหมาะสม ควรส่งเสริมให้มากยิ่งขึ้นได้แก่

1. การสร้างปรัชญาหรือเป้าหมายของมหาวิทยาลัยให้แน่ชัดและนำปรัชญาและเป้าหมายนั้นมาปฏิบัติจริง เป็นสิ่งที่ควรยกย่องสูงสุด การจำได้แต่ปาก แต่ไม่ปฏิบัติสิ่งที่พูดเป็นสิ่งพังละอายอย่างยิ่ง

2. การนำความรู้ วิชาการและการค้นคว้าที่มหาวิทยาลัยทำไปทำให้เกิดประโยชน์แก่บุคคลโอกาสทางการศึกษา การส่งเสริมการค้นคว้าวิจัย และผลงานทางวิชาการที่มีประโยชน์แก่คนหมู่มาก สิ่งนี้มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีขาด ทำให้ภาพพจน์ของมหาวิทยาลัยและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยในสายตาของโลกไม่สวยงาม ถูกมองว่าเป็นพวกเห็นแก่ตัว และเอาเปรียบสังคมหมู่มาก คล้าย ๆ กับคำกล่าวที่ว่า "คนรวยยิ่งรวย คนมีความรู้ยิ่งเอาเปรียบ" ภาพพจน์นี้สามารถจะแก้ไขได้ด้วยความดี คือ การทำคุณประโยชน์แก่สังคมในสิ่งที่มหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว

3. การสร้างความเป็นธรรมทางวิชาการ เช่น การถือความถูกต้องจริงจังเป็นหลักในการพิจารณาผลงานทางวิชาการ การส่งเสริมวิชาที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต นักศึกษา และสังคม การยกย่องมีผลประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ทางวิชาการอย่างยุติธรรม ฯลฯ เป็นต้น เป็นสิ่งที่ทำให้บรรยากาศทางวิชาการในมหาวิทยาลัยแจ่มใส ไม่คลุมเครือและหมองมัว

4. การส่งเสริมความรู้ เริ่มสร้างสรรค์ทางวิชาการ การค้นคว้าทดลอง แนวคิดใหม่ วิธีการใหม่ เทคนิคใหม่ทางการสอน การฝึกอบรม การให้บริการทางวิชาการ แก่ชุมชนและชนบท ฯลฯ เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวทางปัญญา และก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือกันทางวิชาการ ส่งเสริมให้เกิดความเอื้อเฟื้อทางความคิด และก่อให้เกิดความสำนึกในคุณธรรมและคุณค่าของความเป็นมนุษย์ว่าสูงส่งเหนือวิชาการ เป็นผลให้นักวิชาการรู้จักอดทน มีความสงบเสงี่ยมและยอมรับในสิ่งที่จำกัดแห่งความรู้ของตัวเอง

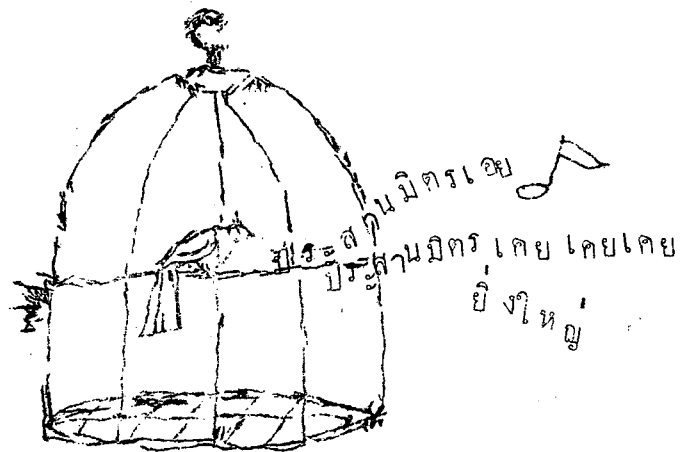
5. พิสูจน์ค่าของความคิด ความรู้ วิชาการ โดยการนำไปแก้ปัญหาจริงของสังคม ความคิด ความรู้ วิชาการใดแก้ปัญหาได้ควรยกย่อง สรรเสริญและเผยแพร่ ความคิด ความรู้ วิชาการใดแก้ปัญหาไม่ได้ ควรเร่งปรับปรุง แก้ไข พัฒนาใหม่ให้มีคุณค่าในการแก้ปัญหา ถ้าพัฒนา ปรับปรุงแล้วไม่สามารถแก้ปัญหาอะไร ได้ก็ให้ทิ้งไป

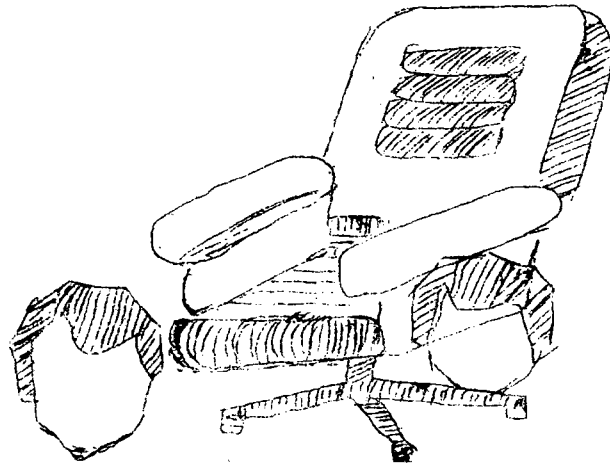
6. ยอเยอให้เกียรติแก่ผู้มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับความมาณะจากเพื่อนของตนเองให้เหนือกว่าผู้ลอกเลียนแบบผลงานของผู้อื่น ๆ ผลงานทางวิชาการที่ดีควรเผยแพร่ให้ปรากฏ และส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยสิ่งใหม่ ๆ ให้มากขึ้น

7. จัดสถานที่แสดงผลงานทางวิชาการให้เหมาะสม เช่น จัดห้องสำหรับแสดง ป้ายถาวร ห้องบรรยาย ห้องสมุด ครัวนี้ห้องเครื่องคำนวณกล ห้องพิมพ์เอกสาร ห้องเผยแพร่งานวิจัย ตำรา ตลอดจนมีโรงพิมพ์ของมหาวิทยาลัย

๘. จัดให้มีกิจกรรมทางวิชาการระหว่างคณาจารย์ นิสิต นักศึกษา และผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ อยู่เสมอ ตลอดปี เพื่อให้บรรยากาศทางวิชาการ เติมเต็มด้วยความคึกคัก ความภาคภูมิใจ ความสุขที่ได้ทำประโยชน์ แก่ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษา และความชื่นชมในความก้าวหน้าใหม่ ๆ ทางวิชาการ

บทความนี้เขียนขึ้นเพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิด และการกระทำเพื่อความดีงามของทุกคนในสังคมไทยและโลก

การสรรหาคณบดีในต่างประเทศ

เรียบเรียงโดย รศ.สมเกียรติ กรีทอง*

การสรรหาคณบดีในมหาวิทยาลัยเป็นปัญหาที่ยุ่งยากและลำบาก ทุกครั้งที่มีการสรรหาจะต้องมีปัญหาติดคามมาตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันใด ๆ ปัญหาที่อยู่ว่า คณะกรรมการสรรหาจะให้หลักเกณฑ์อะไรตัดสิน และจะนำเอามาใช้วัดอย่างไร

ด้วยเหตุนี้ ศาสตราจารย์เจมส์ อี. ฮีลด์ (James E. Heald) แห่งมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ จึงได้ทำการศึกษาและเลือกสถาบันที่กำลังมีการสรรหาคณบดี ในช่วงปีการศึกษา 1977 - 1978 และ 1978 - 1979 มา 42 สถาบัน แล้วขอให้แต่ละสถาบันตั้งกฎเกณฑ์ของตนเองขึ้นมา ฮีลด์นำเอากฎเกณฑ์ของแต่ละสถาบันสร้างขึ้นมารวบรวมจัดเป็นหมวดหมู่แล้วทำเป็นตารางได้ทั้งหมด 7 ตาราง ทำเป็นแบบสอบถามส่งกลับไปให้คณะกรรมการสรรหาทุกสถาบัน พร้อมทั้งส่งไปให้กับคณบดีที่กำลังดำรงตำแหน่งอยู่ และขอร้องให้ตอบแบบสอบถามนั้นคน 2 วิธี ดังนี้

1. ให้ทราบบัญชีของหลักเกณฑ์ภายในแต่ละตารางโดยให้หมายเลข 1 เป็นอันนับที่สำคัญที่สุด

* รองศาสตราจารย์สมเกียรติ กรีทอง ประธานสภาคณาจารย์ มศว ประธานนิทร
สภาคณาจารย์ กรกฎาคม 2526

2. จักอันดับหลักเกณฑ์ที่สำคัญที่สุด 10 อันดับแรก และสำคัญน้อยที่สุด 10 อันดับสุดท้าย โดยไม่คำนึงถึงว่าหลักเกณฑ์นั้นจะอยู่ในตารางใด

สำหรับผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งขณะนี้ ฮิลด์ได้ขอร้องให้ออกแบบสอบถามโดยถือเอาการปฏิบัติหน้าที่จริง ๆ ของคณบดีในหน่วยงานนี้เป็นหลัก

วิธีที่ 1

ผลของการสำรวจพบว่า ทั้งคณะกรรมการสรรหาและผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดีให้ความสำคัญของหลักเกณฑ์เหมือนกันส่วนใหญ่ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ความสามารถทั่ว ๆ ไป

เกณฑ์	ลำดับความสำคัญจัด โดยคณะกรรมการ สรรหา (\bar{x}_1)	ลำดับความสำคัญจัด โดยผู้ที่กำลังดำรง ตำแหน่งคณบดี (\bar{x}_2)	($\bar{x}_1 - \bar{x}_2$)
ความเป็นผู้นำ	1	3	2.1-3.0
ความสัมพันธ์ภายในคณะ	2	1.5	2.7-2.9
มนุษยสัมพันธ์	3	1.5	3.0-2.9
ความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่น	4	4	3.6-3.1
ความสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัย	5	5	4.7-4.5
ความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยอื่น	6	7	5.7-5.9
ความสัมพันธ์กับสาธารณชน	7	6	6.0-5.7

ตาราง 2 ความสามารถเฉพาะ

เกณฑ์	ลำดับความสำคัญจัด	ลำดับความสำคัญจัด	$(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$
	โดยคณะกรรมการ สรรหา	โดยผู้ที่กำลังดำรง ตำแหน่งคณบดี	
	(\bar{X}_1)	(\bar{X}_2)	
การตัดสินใจ	1	1	1.5-1.5
ความคิดสร้างสรรค์	2	3	2.9-3.9
การวางแผนและประเมินผล	3	2	3.2-2.4
การใฝ่หาความรู้	4	4	3.9-3.8
การจัดหาทุน	5	5	4.9-5.3
การเป็นนักวิจัย	6	6	5.3-5.7
การเป็นผู้ให้	7	7	6.3-5.7

ตาราง 1 และ 2 เป็นการเปรียบเทียบลำดับชั้นของเกณฑ์ในด้านความสามารถทั่วไป กับความสามารถเฉพาะ จะเห็นว่า การจัดลำดับชั้นเพิ่มระดับในทักษะของคณะกรรมการสรรหาและผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี จะมีแตกต่างกันทั้งในเกณฑ์เรื่องความคิดสร้างสรรค์และการวางแผนประเมินผลเท่านั้น

ตาราง 3 วุฒิภาวะ

เกณฑ์	ลำดับความสำคัญจัด โดยคณะกรรมการ สรรหา (\bar{x}_1)	ลำดับความสำคัญจัด โดยผู้ที่กำลังดำรง ตำแหน่งคณบดี (\bar{x}_2)	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$
ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์	1	1	1.6-1.5
เป็นอาจารย์ประจำ	2	2	2.4-2.7
เป็นข้าราชการประจำ	3	3	2.8-2.9
เป็นอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย	4	4	3.3-2.9

จะเห็นว่า ความเห็นในเรื่องวุฒิภาวะนั้น คณะกรรมการสรรหากับผู้กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี เห็นตรงกัน

ตาราง 4 ข้อมูลส่วนบุคคล

เกณฑ์	ลำดับความสำคัญจัด โดยคณะกรรมการ สรรหา (\bar{x}_1)	ลำดับความสำคัญจัด โดยผู้ที่กำลังดำรง ตำแหน่งคณบดี (\bar{x}_2)	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$
ทัศนคติต่อการศึกษา	1	1	2.3-2.1
ใฝ่ปริญญาดอก	2	2	2.4-2.5
สุขภาพและอนามัย	3	3	2.7-2.6
สัญชาติ	4	4	3.2-3.6
เป็นสมาชิกสมาคมอาชีพของคน การออกงานสังคม	5	5	4.8-5.0
	6	6	5.3-5.2

ถึงแม้ว่าการจัดอันดับจะเหมือนกัน แต่จำนวนที่ออกความเห็นเป็นหัวข้อ "ทัศนคติต่อการศึกษา" กับ "สุขภาพและอนามัย" มีจำนวนน้อยมาก และเมื่อดูผลที่ได้จากการสำรวจทั้งหมด ปรากฏว่าทั้งสองตารางในเกณฑ์ว่า "ไต่ปรีเยนุาเอก" มีความสำคัญใกล้เคียงกันทั้งจากคณะกรรมการ สรรหาและจากผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี

ตาราง 5 ความมุ่งเน้น

เกณฑ์	ลำดับความสำคัญจัด โดยคณะกรรมการ สรรหา (\bar{X}_1)	ลำดับความสำคัญจัด โดยผู้ที่กำลังดำรง ตำแหน่งคณบดี (\bar{X}_2)	($\bar{X}_1 - \bar{X}_2$)
การพัฒนาคณะ	1	2	1.7-2.7
การสอน	2	3	2.5-3.2
การวิจัย	3	4	3.7-4.2
การบริหารร่วมกัน	4	1	4.5-2.6
การบริการ	5	5.5	4.2-4.5
การมีความยุติธรรม	6	5.5	4.9-4.5

เราจะเห็นว่า การจัดอันดับมีความแตกต่างกันอย่างน่าสนใจ ความเห็นที่แตกต่างกันของคณะกรรมการ สรรหาและผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี เป็นที่น่าสนใจและมีนัยสำคัญ

ตาราง 6 ประสิทธิภาพคณาจารย์

เกณฑ์	ลำดับความสำคัญจัด	ลำดับความสำคัญจัด	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$
	โดยคณะกรรมการ สรรหา	โดยผู้ที่กำลังดำรง ตำแหน่งคณบดี	
	(\bar{x}_1)	(\bar{x}_2)	
การบริหารมหาวิทยาลัย	1	1	1.5-2.1
การสอนในระดับมหาวิทยาลัย	2	2	2.5-2.6
ประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยม	3	3	3.9-3.6
การพัฒนาสถาบัน	4	4	4.1-3.8
การบริหารงานบุคคล	5	5	4.3-4.1
การจัดหลักสูตรและการสอน	6	6	5.8-5.5
โปรแกรมระหว่างประเทศ	7	7	6.0-6.4

ตาราง 7 ความระแวงระวังของอาจารย์

เกณฑ์	ลำดับความสำคัญจัด	ลำดับความสำคัญจัด	$(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)$
	โดยคณะกรรมการ สรรหา	โดยผู้ที่กำลังดำรง ตำแหน่งคณบดี	
	(\bar{x}_1)	(\bar{x}_2)	
ความถูกต้องของคณะ	1	1	1.4-1.5
ปัญหาการเรียนการสอนในปัจจุบัน	2	2	1.8-2.2
สมบัติในค่านิยมคนยุคใหม่ของอาจารย์ของตน	3	3	3.1-3.3
มีใจกว้างในการรับฟังข้อคิดเห็น	4	4	4.2-3.8
ความสามารถในการครอง	5	5	4.5-4.2

คณะกรรมการสรรหาและเหลาคณบดีเห็นพ้องต้องกันในการให้กันดั้ม เกษตรต่าง ๆ ในตาราง 6 และตาราง 7 และในบางคณะกรรมการจะเลือกกันดั้ม แต่บางกันดั้มจะเป็นนัยสำคัญ

วิธีที่ 2

ให้คณะกรรมการสรรหา และบุคคลที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดีจัดอันดับโดยไม่ถ่วงคำนึงถึงว่าหลักเกณฑ์นั้นจะอยู่ในตารางใด เพื่อให้ได้คณบดีออกจากความเห็นเท่านั้น การวิเคราะห์แบบนี้จะทำให้ได้กันดั้มใหม่ของเกณฑ์ที่เลือก ๆ ไปแล้ว เป็นหลักเกณฑ์เหล่านั้นถูกจัดอันดับหมวดหมู่ในตาราง วิธีที่ 2 นี้ มีผลให้เลือกรุ่นสมบัติที่สำคัญ 10 อย่างแรก และคุณสมบัติที่สำคัญน้อยที่สุดขึ้นมาอีก 10 อย่าง ปรากฏว่าได้ผลดังนี้

ตาราง 6 คุณสมบัติที่สำคัญ 10 ข้อแรก และที่สำคัญน้อยที่สุด 10 ข้อหลัง

คุณสมบัติที่สำคัญ 10 ข้อแรก		
อันดับความสำคัญ	ความเห็นของคณะกรรมการสรรหา	ความเห็นของผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี
1	ทักษะในการ เป็นผู้นำ	ทักษะในการ เป็นผู้นำ
2	ทักษะในการ ตัดสินใจ	ทักษะในการ ตัดสินใจ
3	ความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาคณะ	ทักษะทางการ ศึกษา
4	ความระมัดระวังต่อความต้องการของคณะ	ทักษะในการ สื่อความหมาย
5	ประสิทธิภาพการบริหาร มหาวิทยาลัย	ทักษะในการวางแผนและประเมินผล
6	ทักษะในการพัฒนาหลักสูตร	ทักษะในด้านความสัมพันธ์กับคณะ
7	ทักษะในด้านความสัมพันธ์กับคณะ	สุขภาพอนามัยสมบูรณ์

คุณสมบัติที่สำคัญ 10 ข้อแรก

อันดับความสำคัญ	ความเห็นของคณะกรรมการสรรหา	ความเห็นของผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี
8	ทักษะในการสื่อความหมาย	ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์
9	ทักษะทางการศึกษา	ความระแวดระวังต่อความต้องการของคณะ
10	ทักษะในด้านความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย	ทักษะในด้านการพัฒนาหลักสูตร

คุณสมบัติที่สำคัญน้อยที่สุด 10 ข้อหลัง

อันดับความสำคัญ	ความเห็นของคณะกรรมการสรรหา	ความเห็นของผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี
33	ความระแวดระวังต่อการบอกกล่าว	ทักษะทางด้านการวิจัย
34	เป็นสมาชิกในองค์กรที่เกี่ยวข้อง วิชาชีพ	ทักษะทางด้านการหาทุน
35	ทักษะด้านการประชาสัมพันธ์	ความระแวดระวังต่อการรวบรวม ขอครอง
36	ความเหมาะสมในการบริหารบัณฑิต วิทยาลัย	ทักษะทางด้านความสัมพันธ์กับ มหาวิทยาลัยอื่น
37	ความระแวดระวังต่อการรวบรวม ขอครอง	การเป็นสมาชิกในองค์กรที่ เกี่ยวกับวิชาชีพ

คุณสมบัติที่สำคัญน้อยที่สุด 10 ข้อหลัง

อันดับความสำคัญ	ความเห็นของคณะกรรมการสรรหา	ความเห็นของผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี
38	ประสิทธิภาพการบริหารส่วนบุคคล	ความเหมาะสมในการบริหารบัณฑิตวิทยาลัย
39	การจัดหลักสูตรและการสอน	การจัดหลักสูตรและการสอน
40	การออกงานสังคม	การออกงานสังคม
41	ประสิทธิภาพในก้านโปรแกรมระหว่างประเทศ	ประสิทธิภาพในก้านโปรแกรมระหว่างประเทศ
42	ความระแวดระวังต่อการยอมรับอย่างเปิดเผย	ความระแวดระวังต่อการยอมรับอย่างเปิดเผย

ตาราง 9 ความดีของเกณฑ์ถูกเลือก

8 เกณฑ์แรกที่ได้รับเลือกสูงสุด	
เกณฑ์	ความดี
ความสามารถเชิงวิชาการที่ปรากฏ	18
ได้ปริญญาเอก	17
ทักษะการเป็นผู้นำ	12
ความมุ่งมั่นต่อการวิจัย	12
ประสิทธิภาพการบริหาร	11
ประสิทธิภาพการบริหารชั้นสูง	11
ทักษะในการกำเงินงานคำนวณประมาณ	8

6 เกณฑ์หลังที่ได้รับเลือกค่าสุด

เกณฑ์	ความถี่
ทักษะความสัมพันธ์กับคณะ	1
การจัดหลักสูตรและการสอน	1
ความระแวดระวังต่อการยกมรวัชอย่างเปิดเผย	1
ทักษะการวางแผนและการประเมินผล	1
การพัฒนาสถาบัน	1
ประสพการณ์ระหว่างประเทศ	1

(ความถี่ที่เป็นไปได้ทั้งหมด 28 ค่าสุด 1)

อภิปราย

การจัดอันดับความสำคัญของเกณฑ์ที่กระทำโดยคณะกรรมการสรรหาและผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดี ปรากฏว่า ในแต่ละเกณฑ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การที่คณะกรรมการสรรหาและผู้ที่กำลังดำรงตำแหน่งคณบดีมีความเห็นพ้องกันในเรื่องการศึกษาสูง ๆ อาจจะเนื่องมาจากคณะกรรมการเหล่านั้นอยู่ในอาชีพเดียวกัน และมีวัฒนธรรมทางงานอาชีพเหมือนกัน

หลักเกณฑ์ทั้งหลายที่คณะกรรมการสรรหาถือว่าสำคัญ บางครั้งจะไม่เป็นไปตามที่สถาบันตั้งขึ้นมา ถ้าคณะกรรมการสรรหาต้องการให้การสรรหาคณบดีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือและได้บุคคลตามที่พึงปรารถนา ก็ควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมเกณฑ์ต่าง ๆ ในส่วนที่ขาดไปจากผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

การศึกษาค้างนี้ อาจเป็นแนวทางต่อการสรรหากษยตีไวยานากต และลณะกรรมการ
สรรหากักงจะเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ปราศจากอคติ และความชยาบาท ไม้มีความ
ลำเอียงต่อผู้ที่ถูกเสนอชื่อด้วยเรื่องส่วนตัว กณะกรรมการสรรหากจะตองเป็นผู้ที่เปี่ยมไปด้วย
เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

.....

ผู้เรียบเรียงขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.สุนทร แก้วลาย
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนคร-
ินทร์วิโรฒ ประสานมิตร ที่เป็นผู้ให้หลักฐานทาง
คานเอกสารในการเรียบเรียงครั้งนี้

ผู้จัดทำ ... แถลง

ศาสตราจารย์ ในมือท่านขณะนี้ เป็นศาสตราจารย์ฉบับแรกของ
สภาคณาจารย์ มศว ประสานมิตร ชุดปัจจุบัน (พ.ศ. 2526-2527)
จุดมุ่งหมายของการจัดทำศาสตราจารย์ ก็เพื่อเป็นแหล่งเสนอความ
คิดเห็น เพื่อการสร้างสรรค์ ทั้งทางวิชาการและการบริหารงานของ
มหาวิทยาลัย และเพื่อการเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ ของสภาคณาจารย์
ฉะนั้น ที่นี้จึงเป็น แหล่ง กลาง สำหรับท่าน ทุกฝ่าย ที่จะใช้
เป็น ส น าม เสนอความคิดเห็นเพื่อการสร้างสรรค์ เพื่อขอเท็จจริง
ที่ควรทราบ และเพื่อความเข้าใจอันดี ระหว่างกันและกัน

สำหรับฉบับแรกนี้ เราได้เสนอบทความที่เป็นความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ทั้งทาง
ด้านสวัสดิการ และด้านบริหาร ที่มุ่งประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ ซึ่งเรา
เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ส่วนความเป็นไปได้นั้น ก็ขึ้นอยู่กับทุกฝ่ายอีก
เช่นกัน ถ้ามีความ จ ริ ง จ ัง และ จ ริ ง ใ จ ต่อการแก้ปัญหา โดยที่
ปราศจากซึ่ง อ ค ติ และ โ ม ห จ ริ ต

คณะผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เราคงจะได้รับใช้ท่านเพื่อผลประโยชน์
ของมหาวิทยาลัย และในกรณีที่ท่านพบเห็นข้อบกพร่องของเรา โปรด
อย่ารีรอที่จะแจ้งให้เราได้ทราบ เพราะโดยขอเท็จจริงแล้ว ส า ร
ส ภ า ค ณ า จ า ร ย ์ นี ้ เป็น ข อ ง ท ำ น และ เ พื่ อ
ท ำ น